

Kolozsvári Hirlap

FÜGGETLEN NAPILAP.

Megjelenik mindennap.

Ára 2 fillér.

Főszerkesztő:

Dr. ÓVÁRI ELEMÉR.

Felelős szerkesztő:

CSOKONAI VITÉZ MIHÁLY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Wesselényi Miklós-u. 7. sz.

Telephon szám 503.

Bezárulnak a kapuk.

Kolozsvár, május 24.

Javában folynak Kolozsvár összes iskoláiban a záróvizsgák. Egy munkás hosszú esztendő eredményéről kell hogy számot adjanak.

Ha végig tekintünk a vizsgázó gyermekek ezrein s ha elgondoljuk, hogy ezek nemsokára szerzett tanulmányaik gyümölcsét fogják kérni az országtól, aggodalommal kell gondolnunk a jövőre, mert hiszen a jelenben is már a tanult, a diplomás emberek 40%-a kenyér, állás nélkül van, vagy szerzett tanulmányainak nem meg felelő hivatást tölt be, csakhogy megélhessen.

De mi lesz a jövőben? Az ország minden összes iskolái évente öntik magukból az elkészült, a diplomás anyagot s évről-évre minél nagyobb arányban nő a szellemi proletárok száma, kiknek legtöbbje reménye a szülőknek, hogy a hosszas tanulmány nagy költségeit, majd kamatos-kamatokkal vissza fizetik, öreg napjaikra segítő támaszaik lesznek.

Mily keserű, végtelentül keserű a csatlódás. Az elkészült, a diplomás anyag felhasználatlan marad. Állami, városi, magánintézmények, köz- és privát hivatalok tulszofolva vannak alkalmazottakkal, nincs

szükség, nem kell az anyag. Bőviben, nagyon bőviben vagyunk az „érett“ embereknek.

De ha viszont a tudományos, bizonyos qualificatiót igénylő hivatásokkal szembe állítjuk iparunkat és kereskedelmünket, megdöbbenve tapasztalják, hogy e téren a szellemi képzettség mily alacsony nivón áll. A mi önként megmagyarázza, hogy tulajdonképpen mi az oka az ipar és a kereskedelem lassu elhaladásának a szellemi proletárizmus ijesztő terjedésének.

Minden szülő csak hivatalnokot, orvost, ügyvédet, mérnököt, tisztet és a többit akar nevelni a gyermekéből s megvetik az ipari, a kereskedelmi életpályát. Holott ezzel nemcsak gyermekeik, de hazájuk ellen is vétének.

A gyermeknek nem tud már a haza kenyeret adni, ha „elkészült, diplomás“ annyi sokan vannak már előjegyezve a régi-bekből, kik évek hosszú során át várnak. Az ipar- és kereskedelem pedig nélkülözi az iskolákat végzett nem csak anyagi, de szellemi erőt, s így nem előre, de hátra megy. Mi más lenne, ha a szülők 4—5 gymnásiumot végzett gyermekeiket e pályákra is adnák. Fogyna a szellemi proletárság s ujjá éledne az ipar, a kereskedelem.

Most hogy bezárulnak a kapuk, ak-

tualis e kérdés. Jó lenne ha sok szülő komoly fontolóra venné az itt elmondottakat.

(cs.)

A Haller ünnepély.

Kolozsvár, május 23.

Lélekemelő, nemes ünnepély folyt le tegnap délelőtt az Egyetem aulájában; egy minden ízében kiváló férfi: Dr. Haller Károly miniszteri tanácsos, egyetemi tanár 40 éves tanári működését jubilálta egykori és jelenbeni tanítványainak valamint tisztelőinek nagy száma. A díszgyűlést Dobál Antal ügyvéd, mint a jubiláló bizottság elnöke nyitotta meg. Keresetlen, meleg szavai után az egyetemi dalkór a Hymnuszt énekelte el, melynek elhangzása után Benel Ferencz ügyvéd az egykori tanítványok nevében, azok meg nem szűnő szeretetét és tiszteletét tolmácsolva díszes ezüst serleget nyújtott át az ünnepeltnek. Utánl Dr. Apáthy István egyetemi rektor az egyetem tanári kara nevében; Szvacsina Géza polgármester a városi törvényhatósági bizottság és tanács nevében, mint a város egykori érdemdu polgármesterét és maradó nagy alkotások megteremtőjét; a gazdasági tanintézet nevében Dávid Lajos tanár, mint az intézetnek 30 éven át volt tanárát; a kolozsvári egyetemi kör és az egyetemi ifjuság nevében Pap Loránd e kör elnök igaz érzésből fakadt szavakkal; a kolozsvári jogász segélyegylet nevében Dragos Sándor egyleti elnök, mint alapító tagot; az Emke nevében Fekete Nagy Béla v. tanácsos,

TÁRCZA.

A kínai rendőrfőnök Kolozsváron.

— Mese, de igaz. —

Csing-csáng kínai rendőrfőnököt, a ki most tért vissza külföldi tanulmányutjáról, egy újságíró meginterjuvolta. A rendőrfőnök az újságírónak a következőket jelentette ki:

— Az egyetlen város, ahol igazán jól éreztem magam, Kolozsvár volt. Nemcsak azért mert itt valósággal ünnepeltek, hanem azért is, mert sikerült a kolozsvári rendőrség működését minden részletében megismernem. Hadady dr. kollegám, aki nagyon előzékeny és szeretetreméltó ur, tiszteletemre nagy rendőrségi gyakorlatokat rendelt el és e gyakorlatokat személyesen vezette.

Azzal kezdtük, hogy egy vasárnap délután, amikor nagy és díszes közönség sétált

a Mátyás király-téren, kivonultatott két rendőrsapatot, egyet gyalog, a másikat lóháton. Amikor a Wesselényi Miklós utca torkolatához értünk, parancsnoki hangon elkiáltotta magát: „Sztrájk jobbra!“

A gyalogrendőrök erre kardot rántottak és püfölni kezdték az embereket, a lovasrendőrök pedig föllovagoltak a járdára és gázolni kezdtek. Öt perc múlva az ut türes volt.

(— És mit szólt hozzá a közönség? — kérdezte az újságíró.)

— Semmit! Ez a kolozsváriak rendes vasárnapi szórakozása, mondhatnám, már szinte népnünnepélynek nézik.

(— Hihetetlen.)

— Ez még semmi! Seholy a rend iránt annyi érzék nincs, mint ott. A rendőrfőkapitány újra kiadta a rendeletet: „Álbireket terjesztő rikkancs balra!“ Erre tizenkét rendőr neki esett a rikkancsnak, elfogta, közre vette és bekísérte a rendőrségre. Még alig tértem magamhoz ámulatomból, mikor újra

megszólalt: „Polgári sebeshajtás elől!“ Erre két lovasrendőr vad vágatással iramodott egy kocsis után, a kocsist lefűlelték, a számát felírták, a benne ülő urat kihalgatták stb. Ujra felhangzott a vezényszó: „Uri sebeshajtás elől!“ Erre az összes rendőrök, gyalogosok, lovasok kivétel nélkül haptákba vágták magukat és szalutáltak. Ez a finom mutatvány különösen megnyerte a tetszésemet.

(— Remek!)

— A rendőrségnél jobban csak a tolvajok és betörők imponáltak nekem. Éjjel ugyanis résztvettem egy razziában. Egy lebuja nyitottunk be. Ki írhatja le meglepetésemet, amikor odabenn transzparensokból ez a két szó mosolygott felém: „Isten hozta!“ Hat fehér ruhás tolvajbővő bokrétaival fogadott, az összes betörők frakkban, fehér nyakkendőben voltak és az önképzőköri dalárda tiszteletemre elénekelte a kínai himnust. Könnyes szemmel mondtam köszönetet a derék embereknek ezért a gyöngédségért és megdicsértem kitűnő

Uj üzlet! Dismü-, játék-, háztartási- és fényüzési árukból. Uj üzlet!

Egy forintos áruház

Kolozsvártt, Kossuth Lajos-utcza 3-ik szám.

Most már 30 fillértől 1 forintig a fenti áruk mind kaphatók. — Számos látogatást kérve kiváló tisztelettel:

Lakatos József, Kolozsvár.

Vidéki megrendelések legpontosabban lesznek kiszolgálva.

MEGNYILT!

MEGNYILT!

mint az Emke egyik megteremtőjét és tiszteletbeli tagját; a mentő egyesület nevében Dr. Hevesi Imre főorvos, mint az egyesület díszelnökét magasröptű beszédében; majd Virányi István nyug. vasuti felügyelő a kolozsvári szépitő egyesület nevében, mint annak megteremtőjét és elnökét baráti bensőségteljes megnyilatkozással üdvözölte a mindnyája által szeretve tisztelt jubilánst. Ezek után a nagyszámú üdvözlő iratokat és sürgönyöket olvasta fel dr. Tutsek Sándor ügyvéd. Sürgönyileg üdvözlőt küldtek: a közoktatásügyi, kereskedelmi- és pénzügyminiszterek; Hegedüs Sándor képviselő, volt miniszter, gr. Béldi Ákos főispán M.-Vásárhelyről, br. Bánffy Ernő, gr. Eszterházy Kálmán, a budapesti egyetem jogi kara, az összes hazai jogakademiák, több ügyvédi kamara, megyei és városi hatóságok, valamint nagyszámú magánosok is, mindannyian egykori szeretett professoruk hálás tanítványai és tisztelői. Az erre következő Szózat elnéklése után az ünnepelt emlékedett fel díszhelyéről és mély meghatottsággal mondott tiszta szívből eredő köszönetet tanítványainak, barátainak és tisztelőinek a fényes ünnepeltetésért. Igaz érzéstől áthatott szavai után a nagyszámú illusztris közönség percekig éljenezve a polgárerényekben gazdag, puritán jellemű jubilánst, az elnök berekesztő szavai után 1 óraker szétoszlott.

Az ünnepélyt 2 óraker a New-york szálló nagytermében 200 teritékes bankett követte, melynek során az első felköszöntőt Fekete Gábor kir. táblai elnök mondta az ünnepeltre. Utánna az ünnepelt egykori és jelenbeni tanítványaira üritette dísz serlegét. Majd Pisztory Mór egyetemi tanár, és Fekete Nagy Béla, Barcsay Domokos humoros hangú beszédében köszöntötte fel. Mire Haller szintén kedves humorral válaszolt. Ezután Kiss Menyhért hírlapíró; Dr. Deák Albert ügyvéd előbbinek egy kis nyelvbötlését ügyesen kihasználva; Haller József (Kis-martonból) Indre László ügyvéd; Kuszkó István szerkesztő; Lázár Aurél főügyész helyettes és Dobál Antal ügyvéd és mások éltették az ünnepeltet. A díszes és nagyrészt a jubiláns egykori tanítványaiból álló társaság, melynek minden tagja részére az ünnepelt aláírásával ellátott fényképet adott át baráti emlékül, d. u. 5 óra után oszlott el a lakomáról, magával vivén egy igazán fényesen sikerült jubileum kellemes emlékét.

hírszolgálatukat, amely a rendőrség minden lépéséről értesíti őket.

(— Póldátlan!)

— Hajnalig tudnék önnek hasonló adatokkal szolgálni, de nem akarom untatni. Még csak egyet! A razzia után a rendőrfőnök még folytatni akarta a gyakorlatot, de én figyelmeztettem, hogy a rendőrök már fáradtak lesznek és kértem, hogy küldje haza őket. „Mit szokott ön ilyenkor vezényelni?” — kérdezte tőlem a kolozsvári kollégám „Oszolj!” — mondtam én gyanútlanul. Ő finoman mosolygott s így szólt: „Hát most figyeljen ide! Olyasvalamit fog ön hallani, a mi az önök rendőri gyakorlatából hiányzik!” Ezzel rendőrei felé fordult és harsány hangon elkialtotta magát: „Oriási kasszarablás tettesét nyomozni indulj!” — mire az összes rendőrök vad futásban indultak a rendőrségi laktanya felé s odaérkezve nyomban lefeküdtek.

(— Mámorító!)

— Az, mámorító! Ha chinai rendőrfőnök nem volnék, kolozsvári főkapitány szeretnék lenni.

Az élő hulla.

Kolozsvár, május 24.

Egy helyütt sikkasztanak, másutt csalnak, harmadik, negyedik, századik helyen panamáznak, lopnak, A mozgalmás politikai élet hotárain kívül forró szenzációk csiklandozzák a botrányra éhes társadalom idegeit. Lám-lám! Mintha csak összeesküdött volna az idegingerlő dolgok neme, hogy seregestől rohanjon a minden hatalmas Caesarnak és megadja nagy kegyelmesen a Brutus-döfést . . . Hohó! . . . A mélyen tisztelt társadalom Caesar melle fölvertezen áll. Lesiklik arról a szurás és a hogy végig simított tenyerével a tör helyén, újra szembenéz a nyüzsgő forgataggal és belekialt az áradatba „Ujabbat, ujabbat!”

Hát ez is jönni fog, mélyen tisztelt társadalom. Mindig akad egy-egy bátor Kalóz a ki szükségét látja szépen berendezett háznak, drága paripáknak és a ki nem riad vissza egy tördöféstől, vagy egy kártyatrükkötől . . . Ha mind ehez az ember fiatal is, erős is, szép is, fölemeli a tömeg (*Ohnet szerint*), amely el van árasztva kalandorokkal és roppant becületben tartják az embert, ha nem esik multjára tulságos nagy szégyenfolt.

Míndez onnan jut eszünkbe, hogy egy fiatalember (*talán szentesi*), aki szép volt, erős volt úgy vagyomban, mint gazdaságban, minap rá akart szedni néhány tisztességes, vagyonos polgárt, kiket már hónapokon keresztül lopkodhatott és nem illették őt semmiféle gyanúval. Hamis kártyát csempészett a játékba. Játék közben elhullajtott egy bankót s mialatt kutatta azt, a zsebéből egy tartalék kártyát húzott elő. A dolog jól volt kieszelve, de nem sikerült előre kiszámított esélyek szerint és az uri-gazembert nyakon ragadták . . . Következett erre egy-két pof, szenzáció, botrány, végül — forgópisztoly. A társadalom pedig megállt, elbáméskodott egy pillanatra aztán tovább rohant . . .

Az a fiatal, gögös, szép és erős ifju tegnap még párbajozott. Kihívó keztyűjét büszkén vágta oda, ha megtámulni bátorokdta feltünően angolos raglanját, tükörsima cipőit. Összekötetései a legelőkelőbb körökből valók voltak és nem kellett tartania attól, hogy Sima Ferenczek, Kriványik, Kissek, Kecskemétiék ivadékát gyanítsák benne. Nagyuri élete mindent eltakart és bátran hajókázhatott a társadalom oceánjának színén. Az ilyenfajta vállalkozás tele van szerencsét hozó meglepetéssel azok számára, a kik ügyesen kormányozzák bárkájukat . . . Csak le kell mondani a scrupulusokról és hajrá! Kivetni a hálót.

Igy van ez szakadatlanul. Itt mozognak, itt élnek közvetlen szomszédságunkban, a víz színe alá rejtven azt, a mi elrejtendő. A társadalom oceánját pedig csak nagyritkán kavarja föl a mélyig egy-egy erősebb hullám. A külszin csöndes, ám ha kristálytükrön keresztül tekintünk a mélységbe, megfigyelhetjük azt a háborgást és forrongást, a mi ott dühöng. Föltárulnak a való állapot titkai minden gazsággal, a bűn, az aljasság, a corruptio minden szennyével. Csupa csalás, csupa sikkasztás, csupa lopás, csupa bűn . . .

De a társadalom nem óhajtja beszerezni ezt a tükröt. Keblén melengeti, oktatja, tanácsal látja el a saját kalózeit és mikor kellő módon kiformalódtak, beleveti nagy komédiájának kellőközepébe, hogy egy látványosságot rögtönözzön és elnevesse magát.

Ilyen kalózoecska volt az a szentesi fiu is, akiről szomora elegiát irtak a riporterek. Tanult, látott, párbajozott, majd kibubózkodott,

aztán vakmerően levetette álarcát és két drachmáért kész volt a tör szerepét eljátszani. Most már keresztülzajlott fején a hullámtörlés. Felejtjük el. Ne jusson eszünkbe sokáig. Azaz holnap, holnapután, amikor ugys egy példájára vágyó társának elparentálásával majd újra megadjuk neki a köteles végtisztességet, mivelhogy jó ilyen alkalommal Vergiliusra gondolni: „Forsan et haec olim meminisse juvabit!” . . .

(Pont.)

A szerelem áldozata.

— Öngyilkos vasuti hivatalnok. —

Piros pünkösöd reggelén két revolverlövés dördült el egyik kolozsvári szállodában, s egy melegen érző, forrón szerető szív szűnt meg tovább dobogni. Egy egészen fiatal ember, ki romlatlan szívvel szeretett, dobta el magát az életet. Hogy a szerelem áldozata ő is, mint sok-sok ideális lélek, kiket a család vitt a halálba, egy félig elégetett levél a bizonyága, mely gyöngéd női kezektől, állítólag a jegyesétől eredt.

A fiatal embert Cserhalmi Istvánnak hívták. Vasuti hivatalnok Kis-Szálláson. Ünnep szombatján reggel érkezett kolozsvárra s itt egyik elsőrangú szállodában bérelt magának lakást.

A szálloda alkalmazottjai észrevették a fiatal emberen, hogy nagyon levert és buskomor. Délután egy express levelet kapott s azóta állandóan szobájában tartózkodott, csak késő este ment le az étterembe vacsorázni, de alig érintette a megrendelt étkeket.

Körülbelül 10 óraker éjjeli aludni ment, azonban a szobaasszony még soká hallotta, a mit fel s alá járt a szobában. Reggel pont 8 óraker egymásután gyorsan következőleg két hatalmas dördülés hallatszott a fiatal ember szobájából. A személyzet gyorsan összefutott és feltörték az ajtót. Rémes látvány tárult szemek elé. Ott feküdt a fiatalember holtan a padlón, mellén két sebből is erősen vérezve.

A nyomban kihívott mentők már csak a halált konstatálhatták a pirospünkösöd reggelén fiatal életet magától eldobott szerelmes szívű ifjut a bonctani intézetbe szállították. A rendőrség táviratilag értesítette haláláról a kiszállási vasuti állomásfőnökséget.

A protestantizmus vegetálása Kolozsváron.

— Az ev. ref. egyházfanács figyelmébe. —

Ily című pénteki közleményünkre, Molnár Lőrincz ev. ref. lelkészről az alábbi nyilatkozatot tettük:

Tekintetes Szerkesztőség!

Becsés lapja 115-ik számában két esettől kifolyólag egy engem érdeklő cikk jelent meg.

Az elsőből — legnagyobb sajnálatomra — annyi igaz, hogy — talán e hónap 16-án délelőtt — egy nő keresett és beteghez hívott, de nem talált otthon, mert 9 óra után épen beteglátogatásra indultam, onnan pedig iskolába és délig tanítottam. Az egyházi kérte a nőt, hogy a délután folyamán — ha nem jöhet maga — küldjenek valakit utánam, mert ott-hon leszek és bizonyára fel fogom keresni a szenvedőt. A dologról úgy 1 óra körül értesültem. Délután is tanitanom kellett volna, de a tanítást megszakítva, siettem haza és vár-

Isaák és Katz

ujjonnan megnyilt rőfös és divatáru üzlete

Kolozsvár, Wesselényi M.-utca 25.

Raktárra érkeztek a legujabb divatu női gyapjuszövetek, Rumburgi és Creász vásznak, schiffonok, köperek, damaszt és brokát grádlík, ágy- és asztalterítők, szőnyegek, függönyök. A legjobb mosó kretonok, szatének és ruha zephirek, selymek, applikációk, valenczien és klöpl. csipkék, poentlace és gipor gallérok. — Minden egyes cikk a legolcsóbbtól a legdrágábig

☛ a legnagyobb választékban ☛
a lepszolidabb árak mellett.

tam este 7 óráig. Nem keresett többé senki. Ennyit tudok a dolgról, a többiről csak e lapból értesültem. Sajnálom, hogy így történt, de nem tehetek róla. Elfoglalt ember vagyok, sokfelé kell munkálkodnom, nem lehetek mindig otthon. Különben is az volna a helyes eljárás, hogy a lelkésznek előző napon adjanak hírt és ne épen akkor, a mikor már a beteg haldoklik. Isten látja lelkemet, szeretem hivet, de lehetetlent nem kívánhatnak tőlem. Én is csak ember vagyok. Újév első napján rendszeren a szószékből kérem fel a hivet, hogy beteghez korán hívjanak és akkor, a midőn még öntudatánál van, ne az utolsó percekben, hogy bármi okból elkésem, különben is halállal vívódó, öntudatlan betegnek protestáns állásponton nem szabad uri szentvacsorát adni. A fennebbiekből látható, hogy én ez esetben személyesen senkivel sem beszéltem, senkit el nem utasítottam. Még csak annyit kívánok megjegyezni, hogy ilyen eset egyszer-mászor mindenütt fordul elő, de nem gondatlanságból, hanem a lelkészek sokszoros elfoglaltsága miatt. Kivételt, buzgó igyekvésem dacára is, én se képezhetek.

A mi pedig a másik esetet illeti, abból annyi igaz, hogy a tanítónőképző (és nem tanítóképző) IV. osztályu ref. vallású növendékeinek pár nap előtt tényleg volt hittani vizsgájuk. E vizsgára illetékes egyházi egyént személyesen hívtam meg. Azonban — noha megígérte az eljövételt — közvetlen a vizsga előtt fontos ügyben kellett intézkednie és nem jöhetett el. Másnap ezért ugyancsak személyesen kért tőlem bocsánatot. De azért volt ellenőr közeg egy ref. vallású tanár személyében, a kit elnökül az illető egyházi egyén helyett kértem föl. Mindenkit megnyugtathatok, hogy a hittani vizsgák kellő ünnepélyességgel, kellő ellenőrzéssel történnek. A jelzett vizsga, miután a fontosabb, a tanképesítő csak jun. második felében tartatik meg, noha szintén fontos, mindössze egy órai időt igénybe vevő osztályvizsga lévén, ellenőrzést az ezt követő tanképesítő miatt nem is követel.

Kötelességemnek tartom e két esetet felette egyházi hatóságomnak bejelenteni. A továbbiakat — vederemo!

Kiváló tisztelettel:
Molnár Lőrincz, ref. pap.

A fenti nyilatkozatot készséggel közöljük, megjegyezzük azonban, hogy minket szavahihető, komoly férfiak informáltak az esetről. Nem vonjuk kétségbe ezzel szemben a Molnár tiszteletes ur állításait sem. Különben is az egyházi fennhatóság részéről megindítandó vizsgálat eredménye bizonyára kifogja deríteni a tényállást.

HELYI HIREK.

Kolozsvár, május 24.

— **A Polgári Dalkör jubileuma.** Kitiűnően sikerült multság keretében ülte meg tegnap a Polgári Dalkör fennállása 30 éves jubileumát. Délelőtt diszkozyülés volt. Este 7 órakor fényes hangverseny. A Hymnust az összes közreműködő dalárdák együtt énekeltek. A kereskedő ifjak dalárdája Gál „Ünnepi dal”-át adták elő. Frapáns hatást keltett a Kolozsvári Dalkör Lorencztól előadott „Honfi dal”, melyben Girsik, a mesés hangú ismert tenorista excellált. Jó volt az Összhang dalegylet ének száma is, valamint a Polgári Dalegylet Hunyadi Lászlója. A Farkas Ödön Szózatja közepes sikert aratott. A rithmusok bár jobbak az Erkelénél, de egészében meg sem közelítik ezt. Hangverseny után reggelig tartó tánc

következett, melyen Kolozsvár legszebb hölgyei vettek részt.

— **Ítélet Fried ügyében.** A többszörös okirathamisító és tolvaj szélhámos Fried Henrik ügyében tegnap váratlan fordulat állott be, mennyiben Fried tegnap töredelmesen beismerte az ellene részint már beigazolást nyert vádakat, mire a törvényszék a perbeszéd meghallgatására, mára, pünkösd másodnapjára tüzte ki a tárgyalás folytatását. A tárgyalás során az elnöklő bíró kijelentette, hogy a bizonyítási eljárás befejezést nyert és felszólította az ügyészt a vádbeszéd megtartására. Dr. Jeney kir. alügyész nagy előkészítéssel megtartott vádbeszédében kérte a megrögzött szélhámos szigorú megbüntetését, mire a védő dr. Náthán Mór jogi érvekkel gazdag vádbeszédében igyekezett a vád egyes súlyosabb kitételeinek tarthatatlanságát valószínűvé tenni. Végül a vádlott emelt szót a védelmére, mire az elnök az ítélet kihirdetését szerda reggel 8 órára halasztotta.

— **Beleesett a szamosba.** Majdnem végzetessé váló szerencsétlenség okozója lett a szülői gondatlanság tegnapelőtt. Sebes István 4 éves kis fiúcska minden felügyelet nélkül játszódott a sétatéri hid mellett a Szamos partján. Játzás közben véletlenül beleesett a folyóba. Egy bátor fiatal ember Weinlich Lajos mentette meg a biztos haláltól, élve huzván ki a vízből. Így az ijedségen kívül, egyéb baja nem történt.

Holttest a szamosban. Tegnapelőtt délután fél 6 órakor jelentették a rendőrségnek, hogy a szentgyörgyhegyi hid körül a szamosban egy hulla fekszik. Dr. Scheitz Vilmos orvos és Philippi rendőrbiztos nyomban kiszálltak a helyszínre, hol megállapították, hogy a holttest már régebb idő óta van a vízben s az már egészen feloszlásnak indult. Kabátja zsebében egy honvéd katonakönyvet találtak, mely Boros József póttartalékos részére van kiállítva a 20 honvéd gy. ezredtől. A könyv tulajdonosa és a talált hulla bizonyára egy és ugyanaz. Mindazonáltal a rendőrség megindította a vizsgálatot a személyazonosság megállapítása céljából.

— **Polgárok és rendőrök harca a Széchényi-téren.** Tegnapelőtt éjjel a Széchényi-téren nagy esata folyt le polgárok és rendőrök között. Hangos nótázás mellett tettek be Gálfi Ferenc többed magával a Wesselényi utcáról a Széchényi térre. Az ott álló rendőr felszólította őket a csöndes viselkedésre. Mire a koncertező társaság neki ment a rendőrnek. Különösen Gálfi fejtett ki nagy tevékenységet az erély és tapintat megérdekelésében. A rendőr azonban erős legény volt s Gálfit lefűlte és bevitte a rendőrségre. A többiek kámforrá váltak. Az eljárás megindított.

— **Mi történik az 51 ik gy.-ezr. altisztjeivel?** Ily című közleményünkre Bécsből a következő nyilatkozat közzétételére kértünk fel: „Tekintetes Szerkesztőség! F. évi márc. hó 18-án becses lapjában „Mi történik az 51. sz. gyalogezred magyar altisztjeivel?” cím alatt hozott közleményei tévesek. A Hunyadi-téren levő laktanyában elhelyezett két zászlóalj közül csak az egyik helyeztetett át Bécsbe és annak állományában a szolgálati díjjal ellátott altisztek közül csak három a magyar. Ezek közül az egyik altiszt körülbelül már egy év óta Bndapestre van vezényelve. A másik épen használhatósága következtében helyeztetett át ezen zászlóaljhoz, míg a harmadik altiszt a szolgálat követelményeinek minden egyes tekintetben megfelelni képes. Hasonlóképen a többi Bécsbe áthelyezett zászlóalj altisztjeinél sem forog fenn ok ama

feltevésre, hogy a nagyobb helyőrség szolgálati követelményeinek meg ne felelnének és hogy azok a mennyiben ők tovább szolgáló altisztek, a kilépésre kényszerítettnek, mely feltevés ellen már tisztikaromnak a tovább szolgáló altisztek irányában tanusított gondosága is szól. Bécs, május 22. Perathoner Oberst.

— **Véres verekedés a Monostor utcán.** Tegnapelőtt este Takács István vasuti fékező és Fodor Márton darabont ugyancsak beszeszintettek a piros pünkösd ünnep örömeire. A kocsmából kijöve, valami felett a Monostor utcában összejöttek. Kacorról intézték el a lovagias ügyet. Súlyos sebeikkel a mentők mindkettőjüket a klinikára szállították.

Kiadja:

A SZERKESZTŐSÉG.

MA

a SÉTATÉRI KIOSZKBAN térzene. Este Czako Peti zenekara játszik. Hideg és meleg konyha. — Gróf Teleki Ádám féle báncaiz borok. Cukrázda. Frissen csapolt sör.

40 év óta fennálló

késműáru üzletemet kibővítettem a **látszerészeti** szakmához tartozó cikkekkel. Nagy választékban tartok raktáron evőszközöket, konyhakéseket, zsebkéseket, ollókat, borotvákat, szakáll-gyalukat, vivó felszereléseket, szemüvegeket (orvosi rendelés szerint is), orrcsüptetőket, színházi és tábortábori látesöveket, orvosi és szoba-hőmérőket, iskolai és mérnöki rajzeszközöket stb. Ezen cikkeknek csakis a legjobb minőségben és a lehető legolcsóbb árban bocsátom t. vevőim rendelkezésére és minden rajtuk előfordulható javítást szakszerűen elkészítek. — Kedves kötelességemnek tartom mélyen tisztelt vevőim iránt érzett hálámnak kifejezést adni, hogy becses bizalmuk által lehetővé tették üzletem 40 éves fennállását megérnem és azt fokozatosan fejlesztettem. Kérem ezen bizalmat továbbra is, nem leszek reá érdemtelen soha.

Kiváló tisztelettel:
Kún Máttyás,
Kolozsvár, Kossuth L.-u. 2.

Eladó telkek!

A vasuti gyalog átjárón tul, baloldalt utcaza sorban, egészen a Nádas-fürdőig, ezen bekerített telkek felosztva házhelyeknek 400 □ vagy nagyobb területekben jutányos áráért eladók. Értekezni lehet:

B. BAK LAJOSNÁL,
Malom-utcaza 28. szám.

Szolid elven alapuló, teljesen új divat üzlet.

A legújabb és izléses, Ruha és Blouse kelmék, Selymek, D'Lainok, Batis-tok, Czettonok, Zephirek és mosó kelmék. ugyszintén női és férfi fehérneműek. Szönyeg, Függöny és Ágyterítők nagy választékban a *legszolidabb árakban* kaphatók

Simon és Lőrincz cégénél

Wesselényi Miklós-utcaza 15. szám.

☛ Napernyők nagy választékban. ☛

☛ A m. kir. államvasutak tisztviselőinek 5% engedmény. ☛

